

усилия и опасности скрипомъ отъ мене) принудихъ се да го изгорѣ, а заедно съ него, който бѣше напълнилъ единъ сандѣкъ, и много други важни документи! За сега, като въспоминание на петдесетгодишниятъ ми юбилей, давамъ на любимитѣ си приятели, ученици и познайници едно кратко извлечение отъ Автобиографията си, като се обѣщавамъ за по-послѣ, ако съмъ живъ и здравъ, да напишѣ и приготвѣ, до колкото е възможно, по-вече и по-пространно.

Още ми е останѣло въ ума учителствованието на баща ми (роденъ на 1780 г.) и майка ми (родена на 1785 г.) въ собственния нашъ двоетаженъ домъ, дѣто на горния катъ имаше голѣмъ салонъ, по който съ своитѣ постелчици, се распорѣждахъ и сѣдѣхъ ученицитѣ на своитѣ опредѣленни мѣста възрастни доста и малолѣтни, тѣй момчетата, както и момичетата, които майка ми учаше въ долния катъ отдѣлно съ строго надзорство, каквото владѣеше въ Сливенъ между мъжѣ и жени, съ честностъ и цѣломудрие въобще! Баща ми въ горния катъ имаше особено издигнатъ надъ градината ни по-високо сѣдалище, послано съ келимъ, дѣто сѣдѣше той, до него сандѣче, на което отъ горѣ имаше наредени подвързани книги грѣцки, църковно-славянски (проложитѣ) и ръкописни на пергаментъ. Отъ страна имаше единъ прозорецъ, отъ който се виждахъ ученицитѣ и пространството, отъ дѣто тѣ слазяха по нужда, а ученичкитѣ бѣхъ съвсѣмъ на отдѣлно мѣсто. Въ сѣщия салонъ имаше стая нарочно наредена съ Иерусалимъ Божигробски (Когото веѣки хаджия си доносяше отъ хаджилѣка съ други още принадлежности и простена книга и други), съ разни иконички, кандило и пр., въ видъ на пареклисъ. Въ нея стая сутрѣ и вечеръ баща ми и майка ми ни събирахъ съ братията ми Хаджи Никола, мене, Хараламба, Христѣя и сестра ми Мария и сутрѣнъ четяхъ утрѣнитѣ молитви, а вечеръ мало-повечерие и тогава си лѣгахми. Отъ сѣдалището си баща ми